

SLOVENEC.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 73.

V Ljubljani, v četrtek 29. marca 1888.

Letnik XVI.

Est modus in rebus, —

Vsaka reč ima svoje meje in vsaka sila mine. Take in jednake misli vsiljujejo se nam neprestano, čim bolj premotravamo zadnji sklep kranjske hranilnice gledé odbite podpore slovenskemu šolstvu na Kranjskem, dočim se z njenimi dobrotami obsipavajo nemški zavodi, kakor protestantska in „schulvereinska“ šola, ne izvzemši obligatnega kranjskega „Landes-Lehrervereina“, ki so našim domačim razmeram ne le narodno, marveč tudi versko nasprotni.

Simptomatična je ta prikazen, da je kranjska hranilnica v svojem občnem letnem zboru dné 22. t. m. odbila 6000 gld., katere je dovoljevala nekaj let sém kot podporo za šolske zgradbe na Kranjskem. Ubožnejšim občinam se je skoraj že neznosno šolsko breme vsled tolike darežljivosti mogočnega denarnega zavoda na Kranjskem zdatno polajšavalo. C. kr. deželni šolski svét je s tolikim letnim doneskom precej lahko pospeševal ljudski pouk tudi ondi, kjer je bilo ljudstvo nezmožno šolska poslopja graditi, komaj za silo potrebna. Pa ne le za šolstvo storila je kranjska hranilnica poznejši čas obilo, posušila je raznoterim ubožcem od dné svojega početka, 4. novembra 1820, pa do novejšega časa marsikatero solzo. Vidno je bival nad njo blagoslov božji. Pod njegovim varstvom razvijala se je kranjska hranilnica, cvetela in rastla, da je vzrastla v mogočen denarni zavod, ki bi blagodejno vplival na razvoj cele dežele, ko bi se ohranil njen prvotni namen, kakoršen so imeli pri njeni ustanovitvi pred očmi naši nepozabljeni, blagi predniki — podpirati ž njenim čistim prebitkom dobrodelne deželne naprave.

Skupni promet tega za deželo tolikanj važnega denarnega zavoda znašal je koncem preteklega leta ogromno svoto: 35,675.175 gld. 75 kr.; celo premoženje njegovo pa 24,160.188 gld. 97 kr. z rezervnim zakladom 2,016.308 gold. 47 kr., ki bi se imel po statutih njegovih razdeliti v dobre namene.

Dokler je še vladal spravljivi duh krščanski pravega domoljuba med vodstvom kranjske hranilnice, dosežal se je ta namen. Dalo se je za to in za ono, kolikor je ravno po okoliščinah možno bilo in ni bilo čuti kedaj o kakih pritožbah.

V oskrbništvu hranilnično volili so se zmožni in zanesljivi možje, ne gledé na to ali ono politično prepričanje, gledé verstva je še tako isti duh vse prešinjal. Priča temu bodi mej drugim tudi to, da so do novejše dóbe še vsi ljubljanski župniki udje hranilničnega ravnateljstva bili, zdaj pa še jedini mej njimi sedi trnovski predmestni župnik, gosp. Franc Karun; dvomimo pa, da bi se še udeleževal hranilničnih shodov. Svetni in duhovni, narodni in tuji so složno in požrtvovalno delovali na v resnici blagem namenu.

V ugodnem trenutku pa so si naši nasprotniki na veliko nesrečo naroda slovenskega popolnoma prilastili ta za vso deželo prevažni jedini večji denarni zavod. Nekaj jih je pobrala smrt, druge so izbacili iz kranjske hranilnice; ne le ljubljanske župnike, marveč tudi vse količkaj sumljive narodnjake in jih namestili z možmi svojega mesa in duha ter postavili železno ograjo, katere brez njihove volje nihče ne more preskočiti.

Od tiste dóbe čujejo se pa tudi čedalje bolj pogosto pritožbe proti ravnauju vodstva kranjske hranilnice, katero brez nas in proti nam določuje z našimi denarji, na našo škodo in naš pogin. Tako brezobzirno ravnanje naših političnih nasprotnikov dajalo je čestokrat celó povod viharnim razgovorom na najvišjem avtonomnem deželnem mestu — v deželno-zborski dvorani, a vse to ni oviralo naših strastnih nemških Kranjcev, da bi popustili svoja pota. Da, še več. Pridejali so z odbitimi 6000 gold. za kranjsko ljudsko šolstvo celi deželi, izvzemši nepomenljivo peščico njihovih pristašev velikansko zaušnico ne le z ozirom na narodnost, ampak tudi na vernost našega ljudstva, kakoršne še nikdar poprej. Ko se je splošno govorilo, da je kranjska hranilnica letos odbila podporo 6000 gold.

kranjskemu šolstvu zarad Liechtensteinovega šolskega načrta, oziroma verske šole, za katero jedino se je naše verno ljudstvo v tako ogromni večini izreklo, smo kar strmeli, in nikakor nismo mogli tega verjeti. A glasilo kranjskih Nemcev: „Laibacher Wochenblatt“ z dné 24. t. m. nas o tem popolno prepriča, rekoč: „Prošnja, da bi se tudi podpora 6000 gold. za ljudske-šolske zgradbe dovolila, jednako se odkloni, in sicer posebno gledé na to, da se zdaj goreče deluje proti nadaljnemu obstanku sedanjih ljudskih šol, da ni sedanji njeni blagodejni stan tedaj varen v bodočnosti in da nikakor ni umestno pri sedanjem negotovem razvijanju naših šol, da bise dajale za nje pomenljive svote.“

Tedaj dobiček kranjske hranilnice; v katero se stekajo večinoma žulji ubogih slovenskih poslov, kmetov in ne ravno bogate slovenske duhovščine, naj bi se obračali po namenu kranjskih Nemcev za protestantsko in „schulvereinsko“ šolo ter kranjski „Landes-Lehrerverein“. Jasneje bi pač naši narodno-verski nasprotniki ne mogli razodeti svojih misli, katere tudi takoj potrjujejo z dejanji.

Za zgradbo ljudskih šol ubogim slovenskim občinam ne dovolijo niti vinarja, pač pa: Protestantski šoli v Ljubljani 350 goldinarjev; nemški „schulvereinski“ deški šoli v Ljubljani 5000 gold.; ubogim učencem na nemški „schulvereinski“ šoli 100 goldinarjev; krajnemu zastopu ljubljanskemu nemškega „schulvereina“ za nemški otroški vrt 150 gold.; za kočevski in tržiški po 50 gold. in za zagorski-litijski 100 gld.; ženski podružnici ljubljanskega nemškega „schulvereina“ za otroški vrt 250 gld.; „Schulpfennig“ 200 gold.; kranjskemu „Landes-Lehrervereinu“ 100 goldinarjev; tukajšnjemu „Arbeiter-Bildungsverein“ 50 gold. (Ali so to tisti, ki so zadnjič tako vrlo mahati znali

LISTEK.

Pogovor zvonov.

(Velikonočna idila.)

Zvonček ljubi, zvonček dragi!
Ti k pokoju vabiš nas.
Sladko spite! vsem zapoješ,
Skrb, težave odpodiš;
Kdaj tud' mojmu sreč, zvonček,
Ti k počitku zazvoniš?
J. Bile.

Marsikak čitatelj se bode nasmehnil temu napisu ter v duhu vprašal sam sebe: Kaj, imajo li zvonovi tudi duše?

„I seveda, vsak zvon ima svojo dušo“, odgovoril bi cerkovnik Matevž, ko bi še živel.

Le poslušajte njegov zvók, ko mrtveca nesó k pogrebu . . . Kako žalostno zvon klenka in silno pretresa človeško srce! — In kako veselo zopet odmeva njega glas, ko v hram gré svatbeni sprevod! Da, vsak zvon ima svojo dušo! A še več, vsak zvon ima tudi življenje svoje, svoj govor, in le malo je srečnih zemljanov, ki razumevajo tajni govor teh oznanjevalcev toge in veselja . . .

Ne verjémete li? — Ne čudim se. Istotako sem dvojil i jaz, ko mi je o tem pripovedoval dan

pred svojo smrtjo osiveli cerkovnik Matevž zares prečudno dogodbo.

V vaših očeh berem, da vprašate, káko dogodbo neki ménim. Povem vam jo torej, kakor sem jo čul od samega cerkovnika, ki že mnogo mnogo let počiva v hladni zemlji, v katero je toliko znancev spremil s svojima dragima zvonovoma: „Jožef“ in „Marija“.

Poslušajte tedaj!

Bilo je to ravno véliki četrtek leta 186., ko sem bival kot dijak v D. na velikonočnih počitnicah. V hramu pri sv. Primoži odpeli so „gloria“, pri kojej je stari Matevž odzvanjal.

Ta trenotek je ná-me vselej učinil nek poseben vtis, rekel bi: nekaj svet strah. To je trenotje, ko umolkne cerkvena godba in mogočni glas orgelj, potem pa se oglasi petje psalmov in koralni spevi. To je trenotje, ko ministranti odkladajo svoje jasno doneče zvonce ter je zamenjujejo z jednoličnimi, oglušnimi klepetci, kojih glas med cerkvenim zidovjem zveni tako čudno, tuje-mrazotno; to je trenotje, ko utihnejo i zvonovi v zvoniku, da bi se tem silneje razlegali in oglašali véliki soboto, ko zvonove odvežejo.

Po sveti maši, ko je že večina vernih ostavila hram, zlezal je stari Matevž, pospravši vse v zakri-

stiji, gori pod streho cerkveno k zvonovoma. Večji se je imenoval „Jožef“, manjši „Marija“.

Kakor je imel vselej navado, potegnil je tudi takrat gori vrvi, ki sta viseli skozi dve luknji v stropu doli sredi cerkve.

Ko to stori, položi opasno vrvi na stran, da bi se ne dotaknil zvonov, ter se usede na močni, široki tram.

Od božjega jutra včera pa do večera je pospravljajal po cerkvi, brisal z altarjev prah, polagal preproge in lepó oprana pregrinjala, brisal in likal svečnike — kaj čuda, da je bil utrujen.

Vsede se torej, da bi se okreplil in nabral novih sil. Tú pod streho je bilo tako ljubko in prijetno hladno, oj, kako je starčku to dobro délo.

Z jedno roko podpri je svojo sivolaso glavo, zrl nepremično pred sé ter se zamislil.

Bog vedi, kodí so tekale misli starega Matevža. V dušo njegovo vtihotapil se je blag mir; bilo mu je takó sladko, prijetno pri sreči.

Dnevna svetloba je samo skozi oknice zvonika brlela, a znotraj vladal je pólumrak.

V svojem dremanji je cerkovnik pozabil svoje dolžnosti, pozabil je na vse, kar ga je obdajalo, pozabil celó, kje je . . . V tem mističnem polusvitu slonel je tú lik živ mrtvec — — —

stojé — pride potem gotovo v nasprotje z župnikom in taka šola, ki ni na pravi podlagi, to je na podlagi prijateljstva učitelja z duhovnikom, ne more prosperirati. Šola na kmetih — in le o ljudski šoli je tu govorjenje — bo le takrat prosperirala in jo bo ljudstvo z veseljem podpiralo, če je v zvezi z duhovenstvom“.

Ali ravno tega ne zahteva L. Liechtenstein? Tu veliko več tirja dr. Zarnik za ljudske šole, kakor sedaj nova postava. Takrat je bilo vse dobro, vzorno, vsaj je govoril in priporočal liberalni doktor; sedaj ko to v malem le zahteva konservativni poslanec, je vse napačno in škodljivo za slovenski narod!

Dalje lahko čitaš:

„Rekli bote, to je proti duhu novega časa. Ali kaj pravi državna šolska postava? Državna postava pravi, da je namen ljudske šole, die religiös-sittliche Erziehung der Jugend.“ Državna postava torej odloča, da mora biti odgoja otrok na religiozni podlagi. In naj bo človek tega ali onega mnenja, darvinist ali nihilist, to bo vsak priznal, da naša mladina, ki začne hoditi v šolo, mora se vzgojevati na verski podlagi, in „ole Vilem“ je sam priznal o priliki Nobilingove afére, da brez vere ne more obstati država. Jaz ne govorim tega iz klerikalnega ali celó reakcionarnega stališča, temveč s stališča državnškega in finančnega, ker bi bila potem cela stvar najboljši kup. Moje mnenje je, da ravno župnik ali kapelan bi bil najboljši ravnatelj šole. Niti ne bi bilo to nedostojno za učitelja. Bog varuj, da bi jaz govoril o mežnariji — ker to se mi zdi nepristojno za vsacega učitelja, nepristojno pa ni, če je ravnatelj šole mož, ki je gotovo več študiral nego ljudski učitelj. Ta ravnatelj naj bi bil šolski administrator, potem ni treba niti okrajnih niti krajnih šolskih svetov“.

No, ko bi se tako res vršilo, bi menda ne tožil šolski vodja — komaj teden dni je, kar mi je osebno pravil — da s predsednikom krajnega šolskega sveta — je trgovec — ne more shajati — ker v njegovi prodajalnici ne kupuje.

Dalje pravi g. dr. Zarnik:

„Zaradi tega moramo računati s temi faktorji, ki imajo v resnici največ zanimanja za šolo in ki bi se dali lahko za to uporabiti.“

Cerkev, gôspoda moja, je tak element, da ga v državnem življenju ne moremo ignorirati ali celó izbačiti. S takim faktorjem, ki zastopa v državi toliko inteligencije, tak faktor, ki je zastopan v nemškem državnem zboru po tretjini vseh poslancev, ki ima na Bavarskem celo parlamentno večino, je treba računati in upotrebiti ga. Šola bo potem bolj napredovala in nas bo mnogo manj stala. Ti šolski vodje bi bili zastoj, kar imajo čas in bi radi delali, vedoči, da ne bi bili od strani le pri šoli naslonjeni, kakor so zdaj.

Jaz sam priznavam, da je sedanja postava pomanjkljiva, pa ne zaradi tega, da bi jo ne bili takrat temeljito pretresovali, ampak te pomanjkljivosti pokazale so se kasneje in sicer zavoljo tega, ker nismo nobene prakse imeli in smo le po teoriji delali.“

Glejte, tu se prejšnja šolska postava naravnost pomanjkljiva imenuje. Poprava Vesteneckova je ni

zboljšala. Sedanji vrednik „Slov. N.“ dr. Vošnjak pravi v isti knjigi stran 240: „Ali po tej postavi — Vesteneckovi — se ne bo povzdignilo šolstvo, ampak nastala bo ne le apatija, ampak antipatija do šole. Zaradi tega bi obžaloval, ako bi deželni zbor sprejel to postavo.“

Se je li postava v teku desetih letih toliko zboljšala, da jo sedaj v svojem listu zagovarjate? y.

Politični pregled.

V Ljubljani, 23. marca.

Notranje dežele.

Pri cesarji bil je dné 21. t. m. *dvorni obed* na čast njegovega gosta, kralja rumunskega. Navzoči so bili prestolonaslednik Rudolf, nadvojvoda Karol Ljudevit, Ljudevit Viktor, Albreht in Viljem, vojvoda Nasavski in dr.

Gospodska zbornica je imela danes ob 12. uri svojo sejo: na dnevnem redu so bile štiri točke: I. Prvo branje postave gledé plač katehetov. II. Drugo čitanje: 1. začasnega proračuna, 2. postave, kako zatrei pelagro in pomagati revežem na Goriškem in v Gradiški, in 3. postave o uravnanju zunanjih pravnih razmer židovskih verskih družb.

Vest, da je ministerstvo ukazalo štajerski vladi, naj razpusti *vseučiliščna društva v Gradci*, preklicuje graški uradni list kot neistinito.

Dné 18. t. m. vršila se je kazenska obravnava pred okrožnim sodiščem v Rzeszovu zoper *gališke izgređnike* zaradi nove cestne postave. Na zatožni klopi sedelo je 28 kmetov iz Kozine in Markove, izmed kojih je bilo mnogo več mesecev v preiskovalnem zaporu. Sodišče je vse zatožence oprostilo.

Postava o obdačenju žganij pijač, kojo je predložila vlada državnemu zboru, bo za gotovo sprejeta. Ugovori Poljakov vrše se le še „pro forma“. Pri posvetovanjih med ministerstvom in pl. Groholskim izrazil se je finančni minister pl. Dunajevski, da je slučajno pripravljen dovoliti tudi izločitev samoprodaje pijač. Pri večerajšnji seji dotičnega pododseka se je minister bajé izjavil v istem smislu.

Dopolnilne volitve v *hrvatski sabor* (dvanaest mandatov) vršile se bodo dné 25. in 26. aprila.

Vnanje države.

Papež *Leon XIII.* bo dné 11. aprila t. l. daroval povodom svojega imendana sveto mašo v sv. Petra cerkvi. Udeležili se je bodo mnogi romarji, med temi francoski in avstrijski.

Srbska komisija, ki se je posvetovala o vojni preosnovi, izgotovila je svoje poročilo. Po njem obstoji srbska orožna sila iz stalne armade in ljudske vojne. Prva se ustanovlja iz stalnih oddelkov in rezerv, ljudska vojna pa iz prvega in drugega sklica ter je nekako domobranstvo. Vsled preosnove pomnožila se je zdatno orožna moč za slučaj vojske. — Krona ni popolnoma uporabila svoje pravice, da smé imenovati tretjino poslancev; namesto 52 imenovala jih je samo 40. — Pri prihodnjih volitvah v občinski svet bodo radikali, ki do sedaj niso imeli v belgradskem svetu nobenega sedeža, bržkone prodrli z nekaterimi svojimi kandidati. — Kralj Milan je večino zaradi nedomoljubnega postopanja v srbsko-bolgarski vojski obsojenih pirotskih prebivalcev, namreč 24, pomilostil.

Dunajski dvor se je neki izjavil, da bo uradno svetoval princu Koburškemu, naj zapusti *Bolgarijo*. Ruski veleposlanik v Carjgradu, pl. Nelidov, ni storil nobenega nadaljnega koraka. Ako se nadalju-

jejo obravnave med Turčijo in Rusijo, vrši se to neposredno med obema ministerstvom. Kakov bo izid teh obravnav, o tem ni mogoče dvojiti. Položaj je ruskim tirjavam jako ugoden in razmere med Rusijo in Nemčijo prijaznejše, kakor sploh kedaj. Tudi notranji bolgarski dogodki niso Rusiji nikakor na kvar. Prišli so zadnje dni zopet drugemu izneverjenju pri ženijskem oddelku vojnega ministerstva na sled. Natančnejši podatki niso še znani, ker se dotična preiskava vrši strogo tajno. — Vlada je poslala velike množine orožja in streljiva na vshodno-rumeljske meje. — Člani koburške hiše sešli se bodo v Monakovem k posvetovanju, kako pregovoriti Ferdinanda in princesinjo Klementino, da bi zapustila Bolgarijo. Mati prinčeva napravila je veliko dolgog, kar vznemirja Koburžane. Misel o posvetovanju ima svoj izvir na Dunaji.

Vzlic vsem tajitvam imela bo prestolna menjava v *Nemčiji* kot posledico bistvene spremembe v osebnih razmerah. Posebno se mnogo govori v Berolinu v tem oziru o treh osebah. Puttkamer izstopil bo iz ministerstva, da poroča se celó, da je bajé že vložil svojo ostavko; redarstveni predsednik pl. Richthofen bo izpuščen iz službe in dvorni pridigar Stöcker prestavljen kot superintendent v Kraljevec. Šepetajo si v ušesa, da je bil ravno Puttkamer oni, ki je v ministerstvu že za časa cesarja Viljema v neuradni seji priporočal spremembo gledé prestolnega nasledstva, čemur je pa odločno oporekal pravosodni minister dr. pl. Friedberg, da celó državni kanceler (?). Richthofen bo žrtva izgređov pri pogrebu ranjcega vladarja. Tatovi so med pogrebno svečanostjo z neverjetno predrznostjo kradli, da, izginil je celó križec, koji je položila velika vojvodinja bavarska svojemu ranjkemu očetu v roke. Koliko je resničnega na vseh teh trditvah, razsoditi je sedaj še težko, neverjetne pa niso nikakor z ozirom na sedanje razmere v Nemčiji. — Cesar je podpisal postavo o podaljšanju zakonodajske dóbe.

Obravnave *francoske* zbornice v Boulangerjevi zadevi so narod zeló razburile. Pred zbornico zbira se dan za dnevom razdražene množice. Boulangeristi in sorodni jim listi razpravljajo to stvar s strastnimi besedami ter očitajo Tirardovemu ministerstvu, da posluša tajne opomine iz Berolina. Tudi zoper generala Logerota in Ferryja so zeló razkačeni. Vlada, koje podlaga je bila že jako omajana, utrdila si je z odločnim postopanjem zoper generala svoje stališče, in le ta okoliščina privedla je Cassagnaca do tega, da je vložil znano interpelacijo, nikakor pa ne skupne koristi ali celó prijateljski čuti za Boulangerja. Cassagnac je propadel in se je prešlo vsled Tirardove zahteve na dnevni red z ogromno večino glasov. Vlada bo stalno umirovila generala, toda ker ga potem lahko volijo v zbornico njegovi čestilci, čakala bo skoraj gotovo dlje časa s tem korakom.

V Adenu bivajoči dopisnik v „Independance Belge“, Augusto Franzoi, poroča svojemu listu podrobno o dogodkih v *Abesiniji* do konca meseca februarja. Dopisnik ne veruje, da se bodo umaknili Italijani ter obžaluje to v interesu Italije. San Marzano hoče skoraj gotovo prodreti od Saatija do Aileta, kojega prebivalci so sprejeli italijansko pokroviteljstvo. Za to pa bodo Italijani potrebovali po njegovem mnenju štirinajst mesecev, akoravno je med obema krajema daljave le štirinajst kilometrov, kajti v zavarovanje zveze zgraditi bodo morali nič manj ko trideset trdnjav. Vest, da bo odpotoval Menelik šoški v spremstvu grofa Antonellija k negušu, navdajati bi morala Italijane z nezaupanjem, ker bo skoraj gotovo kralj Janez v tem slučaju pridržal grofa kot poroka. Dopisnik ne veruje, da se bo Menelik vzdignil zoper neguša, ker bi ga slednji prej pokončal, predno bi mu mogli priti na pomoč San Marzanovi vojaki.

O splošnem *politiškem položaju* piše „Daily Telegraph“: Nemška zunanja politika pod cesarjem Friderikom provzročila bo bolj prijateljske razmere med Berolinom in Londonom, kakor med Nemčijo in Rusijo, pred vsem pa se bo trudila, da obvaruje mir. Gledé bolgarskega vprašanja bo krepko podpirala nemška vlada Rusijo toliko časa, dokler bo ta ostala v mejah berlinske pogodbe. Ako bi se pa odločil car, da bi siloma odstranil Koburžana iz Bolgarije, odtegnil bo nemški cesar svojo prijateljsko roko ter bo Rusija ostala popolnoma osamljena.

Angleška kraljica je odpotovala dné 21. t. m. v Italijo s princem in princesinjo Battenberško in velikim spremstvom.

Izvirni dopisi.

S Koroškega, 21. marca. Jedna večjih slovenskih občin na Koroškem je bekštanjska, ki obsega v podnožju Karavank in mogočne Jepe župnije v Ločah, v Štebnu, na Bernci, kjer ima znani domoljub Julij pl. Kleinmayr svoja posestva, in oddelke župnije št. lenardske in zilske. Prebivalstva je tu dobro katoliškega in slovenskega blizo 4500 duš. Pri vsaki volitvi, naj si bo za deželni ali za državni zbor, so se občinarji pokazali dobre narodnjake, a samo v občinskem svetu zaradi neudeležitve pri zadnjih volitvah se šepiri nekak nemškutarsko-liberalni

zičnik“ lepo vredil, pojasnil in razkazal — Istinič — v istiniti podobi. Le memogredóč in po vrhu smo si vse ogledali, vendar upam, da smo si vsaj v glavnih obrisih načrtali podobo slovstvenega gibanja slovenskega. Prebirajočemu letnike „Jezičnikove“ zdelo se mi je, kakor da bi gledal fotografije naših slovstvenikov v glavnih, značilnih potezah, tako objektivno in popolno se kažejo pisatelji s svojimi deli. Le izpolniti te podobe, dati vsaki primeren kolorit in dovršena bo galerija slovenskih pisateljev. — Kakor je vsako človeško delo nepopolno, tako pravi tudi „Jezičnik“ o sebi: „Kakor ni vse zlato, kar se sveti; tako tudi „Jezičnik“ o srebrnem svojem jubileju, star XXV. let, o „Knjigi Slovenski“ čitateljem njenim veli: Vse poskusite, kar je dobro, ohranite. (I. Tes. 5. 21.)!“ — Točno in verodostojno v kratkem mnogo povedati, to zna „Jezičnik“ in to so posebno hvalili vsi njegovi ocenjevalci, med drugimi tudi Miklošič in Jagič.

Po pregledu slovstva slovenskega, kakor smo ga posneli po „Jezičniku“, smemo zadovoljni reči, da je gledé pravosti večinoma nedotakljivo, kar mu daje še posebno ceno in veljavo; zato imam k sklepu

le to željo, da bodi naše slovstvo i prihodnje čisto in nepokvarjeno, da se v vsem klanjaj zakonom božjim! — In uprav v tem oziru ima „Jezičnik“ neprecenljive zasluge, ker povsod povdarja, da, kakor vse stvari, véde in umetnosti, tudi leposlovstvo preslavljaljaj vir vse lepote — neskončnega Boga!

Pisatelju „Jezičnikovemu“ pa želimo zdravja in dobrih misli, da Slovence tudi v prihodnje še razveseljuje in poučuje z novimi letniki. — Blagemu učitelju in plemenitemu boritelju za dobro, pravo in lepo, vskliknem gotovo iz sre premnogo hvaležnih mu učencev in udanih mu prijateljev: Slava! Hvaležnost pri narodu! Pri Bogu plačilo! in končam s pesnikom:

Daj Bog, da krepak slehern hip
Ustvarjaš nam še kip na kip,
Da s pridnostjo le sebi lastno
Zgradiš poslopje veličastno,
Kjer narod vrl
Na dede vrle bude zrl!
Tedaj pa on s čestjo in slavo
Ovenča tudi Tebi glavo,
A Ti si viješ sam spomin
Iz duševnih vrlin!

italijanski ladiji in da mora zaradi tega od francoske vlade zahtevati pojasnila. Katera teh dveh nasprotnih si vesti je resnična, ni še dognano.

General San Marzano je poslal iz *Abesinije italijanskemu* vojnemu ministru nastopno brzojavko: „Masava, 27. marca. Sinoči proti 11. uri je bilo naznanjeno, da se bliža sovražnik na celi črti med Subargumo in trdnjavo Jangušem. Naše vojne so se postavile v bojne vrste. Pozneje smo izvedeli, da je sovrag obstal eno uro od naših prednjih straž. Napadli nas niso do danes zjutraj in nas skoraj gotovo tudi še tako kmalu ne bodo. Naznanja se mi, da se pomika kolona sovražne kornjice od Gumbota proti Dessetu.“ Boj med Italijani in Abesinci bo v kratkem odločil San Marzano osodo, mogoče tudi, da se je to že zgodilo.

Dné 26. t. m. prišlo je na tisoče bukareškega prebivalstva pred palačo *rumunskega* kralja ter je zahtevalo od njega, naj odstrani Bratianovo ministerstvo. Redarji so jih hoteli razkropiti, a umakniti so se morali pred palicami razjarjene množice. Vlada se boji, da se bodo ponavljali izgredi. Opozicija se je v zbornici odločno izjavila po poslanecu Blarenbergu, da naravnost obsoja vsako politiko, ki bi se obračala proti Franciji.

Grški kralj in kraljica ne bota letos, kakor druga leta, odpotovala po Evropi, in to z ozirom na vladno petindvajsetletnico kralja Georgiosa, marveč bota odšla, kakor hitro bo nastopila vročina, za nekaj mesecev na Krf.

Izvirni dopisi.

Iz črnomaljskega okraja, 27. marca. Nekaj sem zvedel novega, pa to je resnično. Pri zadnji seji tukajšnjega mestnega zbora se je tako-le godilo: Vsi odborniki niso bili navzoči, bilo jih je samo devet. Na dnevnem redu so bile tri točke, ki so se tikale le domačih stvari, zato tudi niso prišli vsi odborniki. Koncem seje se oglasi g. župan ter naslika svojim poslušalcem podobo, kako je v nevarnosti naša vera, kajti, rekel je, hočejo nekogi vpeljati nekaj veri nasprotnega. Nato so zvesti poslušalci slovesno izrekli: naša vera mora pri starem ostati. Ali ni to smešno? To se pravi: tepsti po senici. Tako torej se narejajo sklepi, kakor se je pisalo v časnik: mestni zbor je enoglasno sklenil protestovati proti Liechtensteinovemu predlogu.

S Kočevskega, 23. marca. Zoper versko šolo nabirala sta podpise kočevsko mesto in bližnja župnija Stara Cerkev. Župana teh dveh občin pošiljala sta svoje služabnike s pólami po hišah, da se hočeš, nočeš tudi nevednež mora podpisati. Za versko šolo se jih je tudi nekoliko podpisalo, ali oni, ki so se za versko šolo že podpisali, storili so tudi nasprotno.

Žalostno je obličje kočevske zemlje, pa še žalostnejše so razmere na njej. Kaj radi bi siromašnemu Kočevcu z brezversko šolo že doma zadnjo iskrico vere iz srca iztrgali v njegovih nežnih letih, kateri mora iti po svetu s košem in velikokrat od nemila do nedraga! V svetu pa lahko še ono zadnjo iskrico izgubi, katero mu je do sedaj domača hiša in šola v srce vcepila. Brezversko, pravim, ker škiljavi „schulverein“ ima tukaj vmes svoje kremplje. Ali Nemci so Kočevci, zato pa menijo, da mo-

rajo trobiti v rog, kakor jim njihovi višji posvetni velikaši zapovedujejo, ušesa pa zatisnejo, kedar se jim resnica očitno na dlan postavlja.

Iz mestnega zbora ljubljanskega.

V Ljubljani, 28. marca.

Predseduje župan g. P. Grasselli. Navzočih je 22 mestnih odbornikov. Overovateljema zapisnika današnje seje imenuje g. župan mestna odbornika gg. Potočnika in dr. Vošnjaka.

Gospod župan naznani, da je slavno c. kr. predsedništvo deželne vlade povabilo mestni zastopk mnogi udeležbi pri slovesnem sprevedu o Vstajenji veliko soboto v stolni cerkvi. Mesto Brno doposlalo je poročilo o tamošnjih zabaviščih in varovaliških. Iz Trsta pa je došel stenografični zapisnik deželnega zbora tržaškega, v katerem je razpravljajal poslanec Burgstaller vprašanje glede zveze istrskih železnic z državnimi železnicami.

V imenu personalnega in pravnega odseka poroča gledé letošnjih dopolnilnih volitev za občinski svet mestni odbornik g. dr. Mosché: Izstopili bodo iz mestnega zbora gg. odborniki (III. razred): Ivan Hribar, Franc Trtnik, Karol Žagar in dr. Valentin Zarnik, ki se je sam odpovedal odborništvu.

V II. razredu gg.: Josip Benedik, Peter Grasselli, Franc Potočnik in Iv. Gogola, ki se je odpovedal dostojanstvu mestnega odbornika.

V I. razredu gg.: Henrik Ničman, dr. Jos. Staré, Josip Tomek in Ivan Velkoverh.

V smislu novega mestnega štatuta imenoval je mestni zbor predsednike volilnih komisij za dopolnilne volitve sledeče gospode in sicer za III. volilni razred mestnega odbornika g. Antona Kleina, za II. razred mestnega odbornika g. Fr. Ravnič harja, za I. razred podžupana gospoda Vasa Petričiča.

Poleg tega sklene mestni zbor, da se ima v smislu mestnega štatuta po mestnem magistratu vročiti vsakemu volilecu zapisnik volilcev (volilski imenik) vseh treh razredov volilcev v Ljubljani.

Vsi ti predlogi obveljajo brez ugovora.

(Dalje prih.)

Trgovinska in obrtna zbornica.

Trgovinska in obrtna zbornica za Kranjsko imela je, kakor smo že javili, dné 2. marca 1888. l. svojo redno sejo pod predsedništvom gospoda zborničnega predsednika Josipa Kušarja, v prisotnosti vladnega zastopnika gospoda c. kr. vladnega svetnika Josipa Dralke in naslednjih gospodov zborničnih svetnikov: Ivana Baumgartnerja, Oroslava Dolencea, J. N. Horaka, Frana Hrena, Ant. Kleina, Maksa Krennerja, K. Luckmanna, Frana Omerse, Mihaela Pakiča, Iv. Perdana, Vasa Petričiča, Frana Ks. Souvana, Jerneja Žitnika in Filipa Zupančiča.

Gospod zbornični predsednik javi, da je za sklepčnost dovoljno število članov navzočih, otvori

s sejo ter imenuje overovateljema zapisnika gospoda Janeza Horaka in Maksa Krennerja.

I. Zapisnik zadnje seje se odobri.

II. Gospod zbornični svetnik Filip Zupančič poroča o ukazu visokega c. kr. trgovinskega ministerstva, kateri slóve:

„Neka zadruga štukaturarjev je prosila, da se obrtnost štukaturarjev v zmyslu določil § 24. zakona od 15. marca 1883. drž. zak. broj 39, uvrsti v dopuščane obrte in da se ustanové pogoji za dosego dotičnega dopustila. Da utemeljijo to prošnjo, kazali so prosilci na mnogostranske izkušnje zadnjih let, katere zahtevajo bajé z ozirom na javne okolnosti, zlasti z osobitim ozirom na javno varnost, da smejo izvrševati štukaturarski obrt tisti, ki imajo v to dopustilo, ker se pri tem obrtu mora osobito paziti na zanesljivost in dokazano sposobnost prosilčevu. Predno se o tem v zmyslu določil § 24. rečenega zakona sporazumem z ministrom notranjih del, želim doznati, ali je po nazoru slavne zbornice z ozirom na zdanje odnošaje zborničnega okraja in z ozirom na javne okolnosti umestno uvrstiti obrtnost štukaturarsko v dopuščane obrte. Zategadelj pozivam slavno zbornico, da v tem pogledu pozveduje, kar je potreba, in da, zaslišavši zadruga štukaturarjev ali sličnih obrtnosti, ako je takih v tamkajšnjem zborničnem okraju, svoje nazore predloži po c. kr. političnem deželnem oblastvu trgovinskemu ministerstvu.“

Najprvo je treba poudariti, da se v zborničnem okraju krajskem ne izvršuje štukaturarski obrt in da dela ponajveč izvršujejo zidarji pod vodstvom zidarskih in tudi stavbenih mojstrov, četudi se pri teh delih često rabi material, kateri smemo zmatrati za izdelek štukaturarjev ter se zvečine naroča od večjih zavodov, v katerih se izdelujejo okrajki stropa in mramor za stene. Obrt štukaturarski je sličen obrtu zidarskemu, ker štukaturar zamazuje strop, dela rožice ali druge stvari na stropu in tudi na stenah, in marmoruje stene. Štukaturarji tudi prizidujejo nadglavja stebrom, karijatide z nadglavji in dr. k stenam. Toda ne moremo ravno trditi, da zahtevajo javni oziri, posebno javna varnost, da bi štukaturarski obrt smel izvrševati samo tisti, kdor dobi dopustilo, kakor je to pri zidarskem obrtu običajno. Kar se tiče zborničnega okraja krajskega, v katerem se, kakor rečeno, ne izvršuje samostojno štukaturarski obrt, ne bilo bi potrebno, zahtevati za ta obrt dopustila, ker se štukaturarska dela na Kranjskem izvršujejo pod vodstvom zidarjev in stavbenih mojstrov, ki morajo svojo sposobnost dokazati, predno dosežejo dopustilo. Po mnenji odsekovek ni moči priporočati, da se štukaturarski obrt uvrsti med dopuščane obrte, vendar pa bi se moralo zahtevati, da se za izvršbo obrta pokaže sposobnosti dokaz, kakor ga propisuje §. 14. zakona od 15. marca 1883, ker tudi pri štukaturarskem obrtu gré za spretnosti, za katere je treba učiti se in dalj časa vaditi. Na podstavi navedenega predlaga odsek:

„Slavna zbornica naj se izjavi v rečenem zmyslu.“

Predlog se sprejme.

(Dalje prih.)

Masava.

(Opis kraja, ljudstva in šeg njegovih.)

(Dalje.)

VI. Sosedje na suhem.

1. Na južnem pogorji abesinskih planin stanujeta rodova: „Khohos“ in „Tervas“; pastirji so in redé koze.

2. Prav do morja pri Masavi sežejo Bedujini. Govoré „Tigré“* in imajo obilo velblodov. Žito kupujejo v Masavi ali pa ga dobé v Abesiniji. Oblačijo se v pristno platno.

K Bedujinom štejejo tudi rodove: „Habale“, ki redé koze, krave in velblode, „Aasaba“, „Bojos“, „Mensa“, „Takové“, „Maréa“. Ti vsi nosijo v Masavo na prodaj: tamarinde, strd. Žita pa sami pridelajo zá-se.

3. Rod: „Beni-Amer“ iz „Boka“ so nomadi, belo oblečeni, živé kot Bedujini. Kupujejo precéj. Izdelujejo plahte iz palmovih listov in jih nosijo na prodaj v Masavo, Suakim ali Kasalo.

Kar za živež potrebujejo, dobé v „Gahi“.

4. Rodovi: „Barea“, „Algedén“ in „Sabderat“ so kmetje in pastirji. Nosijo v Masavo ali pa v

Kasalo: kože, maslo, strd, tamarinde, slonovo kost in kruh iz sadja. Kupujejo pa v Masavi: pristno platno, dišave in tabak. Pridni so pa varčni. Imajo jako lepe krave in velblode, katere pa v Suakim na somenj gonijo. Na živino mnogo držé, pa zaradi večnih bojov ne morejo prav napredovati.

Do morja imajo 15 dni z velblodi in se držé ceste čez „Lebka“. Vode in živeža imajo zadosti in je dežela obljudena.

Pet ali šest dni hodá pridejo že v „Kérén“, kjer premené velblode. Do sem nosijo „Beni-Amer“, naprej naložé „Hababci“.

„Kérén“ je tržna postaja za okraj „Gaha“. „Hababci“ in „Ausebaci“ kupujejo tam „Durra“. Ta cesta peljá po nevarnih krajih in ni tako živa, kakor je pripravna.

Trgovci na tej cesti so sami „Arkikovci“ od Masave. Cestnine je treba pač nekaj plačati, zato pa dobijo varno spremstvo po rodovih. „Kasala“ je že v Sudanu in je zvezana razun z Masavo po tej cesti tudi z Kairo in Suakimom skozi puščavo.

Sudanci dobivajo iz Masave samo dišave in blago iz bombaža, prodajajo pa slonovo kost. Sudanci sami ne gredó do morja, prekupei so „Banjani“, ki v Masavi stanujejo.

Ti trgovci vso puščavo prelezejo in celó do „Kaire“ pridejo.

Akoravno je prej popisana proga najlepša in najbližja, vendar naredé kupei o nevarnih časih velik ovinek proti severu čez pokrajino „Maréa-tov“ ali celó čez Suakim.

5. Abesinci. Abesinija je planinska dežela in se od severa proti jugu na širjavo razteza polagoma. V pokrajini „Habab“ ni čez 100 km. široka, v južnih „Gallas“ pokrajinah pa doseže do 400 km. širjave. Tukaj na jugu so najviše gore (4000 m.) Abesinija se imenuje „afriška Švica“.

Proti Masavi se poseda strmo kot podzidana, proti zapadu (Senaar in Sudan) polagoma.

„Ras Dašan“, v sredini Abesinije je najvišja gora (4620m). Cela planina meri 220.000 □km., celo cesarstvo pa meri čez 400.000 □km. in je valovita na vrhu. Vode tekó proti jugo-zapadu (Takassie in Bahr el Azrak); proti severu in vzhodu so le potoki ali hudourniki (Wodi).

Abesinija se deli v več pokrajin. Pred kratkim so še bili dve samostojni kraljestvi: Abesinija in „Šoa“, zdaj pa ste združeni pod enim vladarjem, ki se cesar in kralj imenuje (Negus Negest za Aitio-pija).

(Konec prih.)

*) Tigré-dialekt abesinski.

Dnevne novice.

(Starčki), katerim so danes premil. g. knez in škof noge umivali, so ti le: Matej Vrhovec 74 let, Pavel Zelnik 84 let, Jan. Kopač 66 let, Anton Benedek 78 let, Jožef Novak 71 let, Franc Brodnik 77 let, Matej Levec 80 let, Jurij Vrbinec 66 let, Anton Fajdiga 75 let, Gašpar Jančar 80 let, Fr. Vrhovšek 74 let in Boštijan Marinčič 81 let.

(Romarski vlak v Rim.) Število romarjev je določeno, vlaki so razdeljeni in vse druge priprave izvršene. Vožne listke in romarska znamenja je dunajski odbor razposlal v ponedeljek in torek. S Štajerskega, Tirolskega in Primorskega se odpeljejo posebni vlaki, ki se bodo dne 15. aprila združili v Rimu. Dunajski osrednji odbor bo odpeljal 1002 romarja v treh vlakih; dne 4. aprila ob 1/2 12. uri dopoludne se odpeljejo vsi Dunajčani in Nižjeavstrijci, isti dan se odpeljejo od Selzthala romarji z Gorenje Avstrijskega in Solnograškega, v Beljaku in Trbižu se jim pridružijo Korošci in Kranjci. Čehe, Moravce in Šlezijane odpelje vlak z Dunaja dne 5. aprila ob 1/2 12. uri; vsak dan pred odhodom bo slovesna služba božja v cerkvi sv. Štefana.

(Volitve v mestni zastop) vršile se bodo za III. razred dne 23. aprila, za II. razred dne 25. aprila in za I. razred dne 27. aprila, vsak dan od 8. do 12. ure dopoludne. Voliti bo treba 12 odbornikov. Po novem statutu se je število volilcev zelo pomnožilo. V tretjem razredu jih je 947, v drugem 862, v prvem 583, skupaj 2392.

(Umrli) je dne 27. t. m. zvečer v Soteski kipar Anton Mlakar, star 53 let. Porodil se je Podgoró v šentviški župniji nad Ljubljano. Kiparstva učil se je najprvo pri g. Tomcu v Št. Vidu. Pozneje je šel na Dunaj, Monakovo, Berlin, Freiburg (v Švici) in Pariz; izučil se je posebno v ornamentiki in bil v tej stroki pravi umetnik. Izdelal je za „Matico Slovensko“ o priliki cesarjevega prihoda na Kranjsko povodom šeststoletnice začetka habsburške vlade na Slovenskem krasno kaseto za slavnostni spis, dalje umetno kaseto za pokojnega nabiralca starinskih stvari pl. Strahla v Škofji Loki in krasen friz za mestno župnijsko cerkev sv. Jakoba. Mlakar je bil vedno bolehen in je umrl v največji bedi.

(Občinski zastop senožeski) je imenoval častnim občanom okr. glavarja g. viteza Schwarza in mu izročil dne 24. t. m. krasno diplomu.

(Notarska kamora v Celji) volila je predsednikom g. L. Baša.

(Mariborski pešpolk št. 47) pride menda ob prihodnji premembi vojakov iz Maribora v Gradec. Tako se poroča „Mbg. Ztg“.

(Zagrebsko mesto) ima po najnovejši štetvi 1986 hiš brez onih, ki se še letos gradijo.

(Osepnice.) Dne 27. t. m. je zbolela 1 ženska. Ozdravele so: 3 ženske. Bolnih je ostalo 34 oseb.

(Za velikonočne praznike) preskrbel se je dobro zadnji torek ponoči nezuan tat. Ukral je namreč na dvorišči gostilne v sv. Florijana ulicah št. 28. prekupčevalcu z Dolenjskega 300 jaje. Tatu policija doslej še ni zasledila.

(Nesreča.) Na Pragarskem robkal je te dni 22letni Nace Alt s strojem koruzo. Leva roka mu pride med kolesje, ki mu jo pretisne, palec in dva prsta odtrga, druge pa polomi. Pripeljali so ga v Gradec v bolnišnico.

Književnost.

„Dom in Svet“ je prinesel v 3. št. nastopno vsebino: „Morje“ (Pesen, Bolislav), „Lepi dol“ (Nadaljevanje), „Uvéli cvetki“ (Pesen, J. Leban), „Izgovarjanje končnice opisovalnega deležnika“ (Konec), „Kratkovidnost“ (Nadaljevanje), „Slovstvo“, „Raznoterosti“.

Pesmi. Zložil Jos. Cimperman. Podjetna knjigotržnica Giontinijeva v Ljubljani založila je pesmi že znanega slovenskega pesnika. Cena krasni knjižici nevezani 1 gold. 20 kr., elegantno vezani s zlato obrezo 2 gold., po pošti 10 kr. več. Ker še nismo utegnili prečitati 190 strani obsežne knjižice, priobčili bodemo oceno v jedni prihodnjih številkih.

„Narodne biblioteke“ ki jo izdaje podjetni g. J. Krajec v Novem mestu, izšli so po dolgem prestanku zopet trije snopiči, 24., 25. in

26. V 24. snopiči je g. P. Miklavc objavil „Spisje“, 25. in 26. snopič obsegata izviren slovenski roman „Beatin dnevnik“, ki ga je spisala znana pisateljica gospa L. Pesjakova. O vsebini govorili bodemo o priliki več, danes dostavimo le željo, naj bi „Narodna biblioteka“ izhajala redneje. Slovenci pa izdatneje podpirali podjetje g. Krajca. Cena snopiču 15 kr.

Telegrami.

Praga, 28. marca. V češki meštanski besedi je predsednik dr. Rieger povdarjal, da se mora Liechtensteinov predlog izročiti šolskemu odseku. Ako 50 glasov podpira predlog, treba ga je tudi presojati. Dolžnost čeških poslancev pa bo potegovati se v odseku za to, kar koristi narodu in ljudski šoli, in v tem oziru treba je popolnoma zapupati poslancem.

Gradec, 28. marca. Mura in njeni pritoki so narasli.

Petrograd, 28. marca. „St. Pet. Ztg.“ objavlja dopis, v kojem se razpravlja: Rusija, koji ne preti z nobene strani napad, prične lahko s splošnim razoboroževanjem, ako bi brez škode za svojo čast in varnost dala s skrčenjem svoje armade vzgled ostalim vele-vlastim, ki bi ga gotovo posnemale.

Livorno, 29. marca. Ob 10. uri sinoči se je razletela s kartečami napolnjena bomba pod portikom stolne cerkve nasproti policijskemu uradu. Nikdo ranjen. Stolna cerkev močno poškodovana. Kosci bombe so odleteli 200 metrov daleč. Mnogo oseb so zaprli.

Umrli so:

26. marca. Franca Harbich, mehanikova hči, 5 let, Gradšče št. 14, Variola. — Ema Zwirn, usmiljena sestra, Kravja dolina št. 11, jetika.

27. marca. Anton Mlakar, podobar, 53 let, Soteska, št. 8, jetika.

V bolnišnici:

26. marca. Franc Gaberšek delavec, 37 let, jetika.
27. marca. Anton Gale, kovač, 52 let, vsled raka.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomerna v mm	toplomerna po Celziju			
28.	7. u. zjut.	724.5	13.4	sl. jzap.	oblačno	0.00
	2. u. pop.	724.2	18.6	sl. zap.	"	
	9. u. zveč.	723.0	13.5	"	"	

Oblačno in jasno. Srednja temperatura 14.8° C., za 8.7° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

29. marca.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	77 gl. 65 kr.
Sreberna " 5% " 100 " " 16% "	79 " 60 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	109 " 70 "
Papirna renta, davka prosta	92 " 40 "
Akcije avstr.-ogerske banke	858 " — "
Kreditne akcije	273 " — "
London	126 " 60 "
Srebro	— " — "
Francoški napoleond.	10 " 02 1/2 "
Cesarski cekini	5 " 98 "
Nemške marke	62 " 22 1/2 "

Tržne cene

dne 28. marca.

	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšenica, hktl.	6	17	Špeh povojen, kgr.	—	64
Rež,	4	55	Surovo maslo,	1	—
Ječmen,	4	22	Jajce, jedno	—	2
Oves,	2	93	Mleko, liter	—	8
Ajda,	4	22	Goveje meso, kgr.	—	56
Proso,	4	55	Telečje	—	50
Koruzo,	5	20	Svinjsko	—	60
Krompir,	2	67	Kostrunovo	—	36
Leča,	12	—	Pišanec	—	55
Grah,	13	—	Golob	—	20
Fižol,	11	—	Seno, 100 kgr.	2	67
Maslo, kgr.	1	5	Slama,	2	32
Mast,	—	66	Drva trda, 4 mtr.	7	50
Špeh svež,	—	60	" mehka,	4	50

TEKOČE ZLATO

za pozlačenje, posrebrjenje in popravo okvirov pri slikah in zrcalih, lesenih, kovinskih, steklenih, porcelanskih in drugih predmetov.

TEKOČE SREBRO

Krasno in stalno. Način rabe za vsakojega jako priprost. Cena jedni steklenici s čopičem 1 gl., šest steklenic 5 gl. proti gotovini ali poštnemu povzetju pri

L. Feith-u ml. v Brnu. (Moravska.) (8)

Služba.

Glavni zastop v Ljubljani vzajemno-zavarovalnega društva

„Concordije“

takoj sprejme v službo proti stalnej plači in proviziji sposobnega

akvizitêrja.

Kadar bi ne potoval, imel bi v pisarni opravilo.

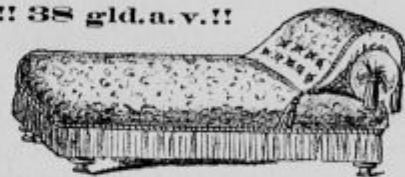
Oglasiti se je ustno ali pismeno pri podpisanem glavnem zastopniku.

Ljubljana, 29. marca 1888.

IGNACIJ VALENTINČIČ, glavni zastopnik.

OTOMANE,

38 gl. a. v. !!

(glej podoba) najbolj praktično, elegantno, moderno in priljubljeno tapecirano pohištveno orodje, preoblečeno z modernim in močnim blagom in popol-

no pozamenterijo, to je s čopi in dolgimi franžami iz blaga, izdeluje po — 38 gold. a. v. — zajamčeno dobro in solidno narejene

Anton Obreza, tapecirar in dekoratêr

v Ljubljani, Ključarske ulice šte. 3, (pod mestnim trgom).

Uzorec blaga resnim kupcem franko na razpolago. Vsa v mojo stroko spadajoča dela v mestu in na deželi izvršujem najceneje. — Modroce na peresih (Federmatratzen) 10 gl. in višje. — Preč. duhovščini priporočam kot specialiteto: altarne preproge.

Ceniki s podobami zastopj in franko na zahtevanje.

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Frančiškansko cerkviyo v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njiju stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano resno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupece so oljnaté barve v ploščevinastih pušicah (Blechbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfineje naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah.

Cenike na zahtevanje.

Slomškovich zbranih spisov

IV. knjiga: različno blago,

(I. del: „Sola in odgoja“ str. 180; II. del: „narodna politika in narodno gospodarstvo“ str. 183—354; III. del: „razna poučna tvarina“ str. 357—428 dobiva se izvod po 1 gl. pri izdajatelju: Mih. Lendovšku, župniku v Makolah (Maxau b. Pöltsehach); III. knjiga, živtopisi, str. 397 pa po 70 kr. Po ravno isti ceni tudi po vseh slovenskih bukvarnah! Prva in druga knjiga ste pošli: Val. Orožnovih pesni je še nekoliko izvodov na prodaj po 40 kr.

Pete knjige: „Slomškovi „pastirski listi“ ni mōči izdati, dokler za III. in IV. tiskovni stroški niso poravnani.

Izvožno marcno pivo

v steklenicah (50)

dobiva se v pivovarni Janeza Perlesa v Ljubljani v zabojih po 50 steklenic, steklenice z 1/10 L. " " 50 " " " 1/10 L.